

'Catalunya interconnectada'

Amb pocs dies de diferència Catalunya guanya dues infraestructures de rellevància per al seu desenvolupament i per l'anomenada vertebració territorial.

D'una banda, l'Eix Transversal s'ha desdoblant, de manera que esdevé ara sí una veritable autovia. De l'altra, l'arribada del tren d'alta velocitat amb amplada europea a Figueres, el que vol dir connectar-se d'una vegada amb França i la resta d'Europa.

La primera d'aquestes infraestructures permet unir la Costa Brava amb Girona, la Catalunya central i Lleida sense haver de passar per Barcelona. La segona connecta Lleida, Tarragona, Barcelona i Girona en salts de mitja hora. Llàstima que l'estació del Camp de Tarragona sigui l'excepció a que el tren s'acosti a les poblacions i no l'inrevés.

Aquestes dues obres públiques costoses però transcendents trenquen la concepció radial d'Espanya que els governs espanyols de torn han tingut sobre les infraestructures de transport. Tot sortia i arribava a Madrid.

Deslloriat aquest cercle viciós, sobre que tan magistralment han escrit el professor i exdiputat socialista Germà Bel a "Espanya, capital París" (Ed. Destino), l'eurodiputat de CiU Ramon Tremosa a "Catalunya serà logística o no serà" (Ed. 3 i 4), i ara també l'ex conseller Pere Macias amb "Via ampla, ment estreta" i "La gran bacanal", s'hauria de propiciar seriosament i ja sense pretensions electoralistes que sigui una realitat l'Eix Mediterrani des d'Algecires a França passant per la costa i sense haver de retre tribut i parada a la capital del regne.

I que la línia de passatgers de Catalunya cap al País Valencià no sigui de 100 per hora com l'Euromed sinó d'alta velocitat de debò, amb amplada europea i doble via. Ah, i amb una qualitat de cobertura telefònica i d'Internet digna d'Europa.

Tots aquests són deures que teníem escrits a la carta als Reis però no sé si tots seran atesos. Restriccions pressupostàries, interessos electorals i la incertesa de què vol ser Catalunya de gran duen a que alguna d'aquestes necessitats romanguin en stand-by als centres de decisió del poder central.

Benvinguda sigui, de moment, l'arribada del tren a Europa vint-i-un anys després de que els madrilenys es muntessin una parada per prendre's uns fins a Sevilla.

Jesús Conte. Escriptor i periodista